

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA ve věci

žalobce:

Město Moravský Krumlov, IČ 00293199
sídlem nám. Klášterní 125,
672 11 Moravský Krumlov
zastoupené JUDr. Radkem Ondrušem, ev. č. ČAK 10878
sídlem Bubeníčkova 502/42, 615 00 Brno-Židenice

proti

žalovanému:

Krajský úřad kraje Vysočina,
oddělení ostatních správních činností
sídlem Žižkova 57, 587 33 Jihlava

za účasti

osoby zúčastněné na řízení: **Vodovody a Kanalizace, dobrovolný svazek obcí, IČ 60418885**
sídlem Kubišova 1172/11, Horka-Domky, 674 01 Třebíč
zastoupené Mgr. Františkem Korbelem Ph.D., ev. č. ČAK
10307

sídlem Na Florenci 2116/15, PSČ 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. srpna 2020, č. j. KUJI 68646/2020, sp. zn. OOSČ 208/2020 OOSC/15

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou doručenou dne 19. října 2020 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 17. srpna 2020, č. j. KUJI 68646/2020, sp. zn. OOSČ 208/2020 OOSC/15, kterým žalovaný jakožto správní orgán příslušný dle § 169 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v rozhodném znění (dále též „správní řád“), rozhodl ve věci návrhu osoby zúčastněné na řízení (dále také „Svazek“) ve sporném řízení dle § 141 správního řádu tak, že dle § 141 odst. 7 správního řádu se návrhu vyhovuje a žalobce je povinen zaplatit osobě zúčastněné na řízení částku ve výši 174.100 Kč (nárokové členské příspěvky za členství ve Svazku za rok 2017, 2018 a 2019) se zákonným úrokem z prodlení jdoucím z částky 58.400 Kč od 1. dubna 2017 do zaplacení, z částky 58.120 Kč od 1. dubna 2018 do zaplacení a z částky 57.580 Kč od 1. dubna 2019 do zaplacení. Dále žalovaný dle § 141 odst. 11 správního řádu ve spojení s § 79 odst. 2 správního řádu vyslovil, že je žalobce povinen zaplatit Svazku na náhradě nákladů řízení částku 48.504 Kč.

II. Obsah žaloby

2. Prvním okruhem žalobních námitek žalobce brojil proti tomu, že v souzené věci rozhodoval místně nepřislušný správní úřad. Jak uvedl žalobce již v námitce místní nepřislušnosti v odvolání, kterou žalovaný nedůvodně odmítl a nepostoupil rozhodnutí Ministerstvu vnitra České republiky, místní příslušnost se řídí § 11 odst. 1 písm. e) správního řádu, přičemž dle názoru žalobce se jedná o sídlo žalobce – neboť vůči němu návrh směřuje. S ohledem na sídlo žalobce a jeho územní příslušnost k Jihomoravskému kraji je dle jeho názoru tedy místně příslušným Krajský úřad Jihomoravského kraje. Názor žalobce stran určení místní příslušnosti pak vychází z obecné teorie civilního práva upravující sporná řízení, kterou lze dle názoru žalobce aplikovat i v tomto případě. Vzhledem k tomu, že správní řád ani jiná správní norma obecné povahy neupravuje, mimo shora uvedené, podrobněji úpravu místní příslušnosti správního úřadu rozhodujícího ve sporném řízení správním, je nutno při stanovení místní příslušnosti správního úřadu se řídit se zásadami určujícími místní příslušnost soudů k rozhodování v civilním řízení soudním.
3. Dalším okruhem žalobních námitek brojí proti nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí z důvodu pominutí námítky ukončení členství vystoupením ze Svazku. Napadené rozhodnutí tak porušuje požadavky na odůvodnění rozhodnutí ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu. Žalobce v řízení tvrdil a doložil, že (pro případ, že by pravomocně a s konečnou platností bylo rozhodnuto, že byl členem Svazku) rovněž platně ze Svazku vystoupil, a to dopisem ze dne 17. června 2016 (dále též „Oznámení“), kterým oznámil ukončení členství ve Svazku. Na základě Oznámení členství zaniklo (pokud dříve existovalo) ve smyslu stanov navrhovatele ke dni 31. prosince 2016. S ohledem na to tedy žalobce neměl a nemá povinnost hradit v řízení nárokové členské příspěvky za roky 2017 až 2019, které jsou předmětem návrhu Svazku. Nárok je dle názoru žalobce zcela nedůvodný. Žalovaný k celé námitce pouze stručně odkázal k řízení sp. zn. OOSČ 1087/2015. Toto „odůvodnění“ je však zjevně zcela nedostatečné, neboť pouhý odkaz na

Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.

odůvodnění jiného rozhodnutí v jiné věci zcela zjevně nenaplnuje požadavky na odůvodnění tohoto rozhodnutí. Nadto otázka vystoupení ze Svazku v roce 2016 nebyla vůbec hlavním předmětem řízení, resp. nebyla vůbec předmětem návrhu žalobce na určení právní vztahu.

4. Nakonec brojí proti tomu, že byť je řízení o určení členství žalobce ve Svazku pravomocně ukončeno, před Krajským soudem v Brně probíhá pod sp. zn. 31 A 20/2019 řízení o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 13. prosince 2018, č. j.: MV-33897-39/ODK-2016 (dále též „Deklaratorní řízení“), s tím že toto řízení považuje žalobce za řízení o předběžné otázce, proto navrhl, aby žalovaný řízení o návrhu Svazku přerušil, což však žalovaný neučinil. Předběžnou meritorní otázku (vedle námítky zániku členství vystoupení – ad výše), zda žalobce byl či nebyl členem Svazku, sice žalovaný nebyl povinen řešit, neboť ta je řešena v jiném řízení, nicméně žalobce je toho názoru, že do doby, než bude ve výše uvedeném řízení s konečnou platností určeno, zda odpůrce je či není členem navrhovatele, je pokračování v tomto řízení nadbytečné a neúčelné a bylo tedy namístě rozhodnout o přerušení řízení dle ust. § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný v rámci svého vyjádření ze dne 10. února 2021, které bylo doručeno zdejšímu soudu dne 16. února 2021, navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. K samotným žalobním námitkám plně odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, přičemž uvedl, že trvá na věcné správnosti napadeného rozhodnutí a považuje jej za souladné s právními předpisy. Uvádí, že žalobce pouze opakuje námitky uplatněné již v průběhu správního řízení, přičemž žalovaný se s nimi řádně vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

IV. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

6. Svazek dne 4. února 2021 doručil zdejšímu soudu vyjádření k žalobě, ze kterého vyplývá, že považuje návrh za nedůvodný.
7. Osoba zúčastněná na řízení je přesvědčena, že žalovaný je místně příslušným správním orgánem k projednání a rozhodnutí ve věci. Tato skutečnost dle Svazku vyplývá z § 11 odst. 1 písm. e) správního řádu. Na základě tohoto ustanovení bylo možné dovodit místní příslušnost jak Krajského úřadu Jihomoravského kraje dle sídla žalobce, tak i místní příslušnost žalovaného dle sídla Svazku. Dle pravidla obsaženého v § 11 odst. 2 správního řádu ve věci správně rozhodoval žalovaný, jelikož žádost byla podána právě u něj. Argumentace civilněprávními procesními ustanoveními o místní příslušnosti nemá žádnou logickou oporu, subsidiární užití občanského soudního řádu není předpokládáno, na rozdíl od soudního řádu správního. Ačkoliv je Svazek o místní příslušnosti přesvědčen, z opatrnosti upozorňuje, že i případný nedostatek místní příslušnosti dle konstantní judikatury nemusí nutně znamenat, že má tato vada vliv na zákonnost rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. září 2009, č. j. 9 As 72/2008 – 69).
8. Dle Svazku je napadené rozhodnutí plně přezkoumatelné. Otázka existence členství žalobce ve Svazku byla podrobně řešena v předcházejícím Deklaratorním řízení. V tomto deklaratorním řízení byla správními orgány řešena i otázka údajného vystoupení žalobce ze Svazku na základě jím učiněného oznámení. Správní orgány dospěly k jednoznačnému závěru, že žalobce na základě tohoto právního jednání ze Svazku vystoupit v rozhodné době jednoduše nemohl. K otázce údajného vystoupení žalobce ze Svazku osoba zúčastněná na řízení uvádí, že tvrzení žalobce, že v Deklaratorním řízení nebyla otázka

údajného vystoupení na základě Oznámení předmětem tohoto řízení, nemá faktickou oporu. Žalobce se totiž v tomto řízení domáhal určení toho, zda toto členství i nadále trvá nebo zda zaniklo a kdy se tak stalo. V souladu s obecným principem rozhodování ve správním řízení podle skutkového a právního stavu ke dni vydání rozhodnutí se proto správní orgány v Deklaratorním řízení podrobně musely zabývat právě i tvrzeným vystoupením žalobce ze Svazku, které mělo údajně nastat po zahájení Deklaratorního řízení (avšak před vydáním rozhodnutí). Této povinnosti bezesbýtku dostály.

IV. Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě soud rozhodl, aniž nařizoval jednání, za podmínek vyplývajících z § 51 odst. 1 s. ř. s.
10. O jednotlivých námitkách soud uvažil následovně.

K nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí

11. Žalobce spatřuje důvod nepřezkoumatelnosti zejména v tom, že žalovaný pominul námitky ukončení členství vystoupením ze Svazku Oznámením. Nadto odkaz na odůvodnění rozhodnutí z Deklaratorního řízení, které předcházelo řízení o zaplacení členských poplatků, považuje žalobce za nedostatečné pro nyní souzenou věc. Otázka vystoupení ze Svazku v roce 2016 navíc nebyla hlavním předmětem řízení, resp. nebyla vůbec předmětem návrhu žalobce na určení právní vztahu.
12. Z napadeného rozhodnutí lze seznat, že žalovaný se otázkou vystoupení žalobce ze Svazku zabýval na s. 5 napadeného rozhodnutí, kde uvedl, že „pokud jde o podrobné vypořádání argumentace Odpůrce o neexistenci jeho členství v Navrhovateli i o jeho domnělém vystoupení z Navrhovatele v roce 2016, nebude se s ní krajský úřad v tomto rozhodnutí znovu vypořádávat, neboť tak již učinil v řízení vedeném pod sp. zn. OOSČ 1087/2015. Krajský úřad v tomto směru odkazuje na odůvodnění několikrát zmiňovaného svého rozhodnutí ze dne 23. 5. 2018, č. j. KUJI 35929/2018, sp. zn. OOSČ 1087/2015 OOSC/58, a rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 13. 12. 2018, č. j. MV – 33897 – 39/ODK-2016.“
13. Otázka vzniku členství, existence členství a případného zániku členství ve Svazku byla pravomocně vyřešena v rámci Deklaratorního řízení a rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 13. prosince 2018, č. j. MV-33897-39/ODK-2016. V tomto rozhodnutí se Ministerstvo vnitra podrobně zabývalo otázkou (konkrétně s. 75 – 76 tohoto rozhodnutí), zdali je žalobce nadále členem Svazku či nikoliv a posuzoval také tvrzené vystoupení ze Svazku, které žalobce učinil dne 17. června 2016. Správní orgán v tomto řízení dospěl k závěru, že žalobce Oznámení o vystoupení ze Svazku učinil v době, kdy tak dle stanov Svazku učinit nemohl, tudíž jeho členství zaniknout nemohlo a ke dni vydání rozhodnutí v rámci Deklaratorního řízení členství žalobce ve Svazku trvá.
14. Soud konstatuje, že obsah těchto rozhodnutí je žalobci i osobě zúčastněné na řízení znám, neboť oba byli účastníky předmětného řízení. Odkaz cit. v bodě 12. tohoto rozhodnutí na pravomocné rozhodnutí č. j. MV-33897-39/ODK-2016 tak zdejší soud považuje za plně dostačující pro nyní projednávanou věc sporného řízení ve věci zaplacení členských poplatků. V tomto ohledu je nezbytné také odmítnout tvrzení žalobce, že otázka vystoupení ze Svazku v roce 2016 navíc nebyla hlavním předmětem Deklaratorního řízení. Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.

řízení, neboť jak vyplývá z bodu 13. tohoto rozhodnutí, tyto otázky byly v Deklaratorním řízení pravomocně vyřešeny. Následně byly také aprobovány zdejším soudem v rozhodnutí pod sp. zn. 31 A 20/2019 (zejména body 42. – 59. tohoto rozhodnutí).

15. S ohledem na vše shora uvedené soud vyhodnotil okruh námitek o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí jako nedůvodný.

Prerušení řízení s ohledem na předběžnou otázku

16. Žalobce brojí proti tomu, že byt' je řízení o určení členství žalobce ve Svazku pravomocně ukončeno, před Krajským soudem v Brně probíhá pod sp. zn. 31 A 20/2019 řízení o jeho žalobě s tím, že toto řízení považuje žalobce za řízení o předběžné otázce. Předběžnou meritorní otázku, zda žalobce byl či nebyl členem Svazku, sice žalovaný řešit nebyl povinen, neboť ta je řešena v jiném řízení, nicméně žalobce je toho názoru, že do doby, než bude ve výše uvedeném řízení s konečnou platností určeno, zda odpůrce je či není členem navrhovatele, je pokračování v tomto řízení nadbytečné a neúčelné a je tedy namístě rozhodnout o přerušení řízení dle ust. § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu.
17. Jak již soud předeslal v bodech 12. – 14. tohoto rozhodnutí, otázka vzniku členství, existence členství a případného zániku členství ve Svazku byla pravomocně vyřešena rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 13. prosince 2018 (č. j. MV-33897-39/ODK-2016). Dle § 73 správního řádu je v „*v právní moci rozhodnutí, které bylo oznámeno a proti kterému nelze podat odvolání.*“ Právní moc představuje jednu z vlastností správního rozhodnutí, se kterou je spjata především závaznost, nezměnitelnost a nezrušitelnost. Právní moc tak „*vyjadřuje určitou konečnost vydaného rozhodnutí. Rozhodnutí je konečné v tom smyslu, že je již nelze napadnout řádným opravným prostředkem (formální stránka právní moci) a je závazné a nezměnitelné (materiální stránka).*“ (Hendrych a kol. 2009 s. 401).
18. Jak uvádí sám žalobce, proti tomuto rozhodnutí z Deklaratorního řízení byla podána žaloba a ke dni podání žaloby v nyní souzené věci proti zaplacení členských poplatků u zdejšího soudu probíhalo řízení pod sp. zn. 31 A 20/2019. Avšak dle ust. § 73 odst. 1 s. ř. s. platí, že podání správní žaloby samo o sobě nemá suspenzivní účinek, tudíž právní moc a vykonatelnost žalobou napadeného rozhodnutí zůstává nedotčena, a i přes podanou správní žalobu lze rozhodnutí realizovat. Jak vyplývá z komentářové literatury: „*[p]řiznání odkladného účinku žalobě fakticky prolamuje účinky pravomocného správního rozhodnutí, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku tak může závažně zasáhnout do práv, povinností a zájmů mnoha osob, a proto váže zákonodárce přiznání odkladného účinku na řadu poměrně přísných podmínek. Z těchto důvodů považuje dosavadní soudní praxe odkladný účinek za institut mimořádný a jeho přiznání za akt spíše výjimečný (usnesení NSS ze dne 22. 12. 2003, sp. zn. 7 A 115/2002 [760/2006 Sb. NSS]).*“ (Blažek, T., Jirásek, J., Molek, P., Pospíšil, P., Sochorová, V., Šebek, P.: *Soudní řád správní - online komentář*. 3. aktualizace. Praha: C. H. Beck, 2016, k § 73)
19. Určitou výjimku z výše uvedeného pak obsahuje ust. § 73 odst. 2 s. ř. s., na základě kterého může soud na návrh žalobce suspenzivní účinek konkrétní správní žalobě přiznat. O odkladný účinek však v řízení vedeném pod sp. zn. 31 A 20/2019 nebylo žalobcem požádáno, odkladný účinek žalobě přiznán nebyl, tudíž právní moc a vykonatelnost rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 13. prosince 2018 (č. j. MV-33897-39/ODK-2016) zůstala nedotčena. S ohledem na tyto skutečnosti vůbec nebyly naplněny podmínky § 64 Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.

odst. 1 písm. c) správního řádu ve spojení s § 57 odst. 1 správního řádu, neboť o této otázce (tj. okamžik vzniku členství a vyslovení existujícího a nadále trvajících členství žalobce ve Svazku) bylo již pravomocně rozhodnuto, tudíž žalovaný v souladu s materiální stránkou právní moci dle § 64 odst. 2 správního řádu správně vycházel ze závazného posouzení konkrétní otázky Ministerstvem vnitra v rozhodnutí ze dne 13. prosince 2018 (č. j. MV-33897-39/ODK-2016).

20. S ohledem na vše shora uvedené soud vyhodnotil okruh námitek zaměřený na přerušení řízení s ohledem na předběžnou otázku jako nedůvodný.

Místní nepříslušnost

21. Nakonec žalobce uvedl, že v souzené věci rozhodoval místně nepříslušný správní úřad. Již v průběhu správního řízení žalobce brojil proti místní nepříslušnosti, přičemž žalovaný tuto námitku odmítl a otázku nepostoupil Ministerstvu vnitra České republiky. Dle žalobce se místní příslušnost řídí § 11 odst. 1 písm. e) správního řádu, přičemž dle názoru žalobce se jedná o sídlo žalobce – neboť vůči němu návrh směřuje. S ohledem na sídlo žalobce a jeho územní příslušnost k Jihomoravskému kraji je dle jeho názoru tedy místně příslušným Krajský úřad Jihomoravského kraje.
22. Dle § 11 odst. 1 písm. e) správního řádu je „[m]ístní příslušnost správního orgánu určena v ostatních řízeních týkajících se právnické osoby místem jejího sídla nebo místem sídla její organizační složky; u zahraniční právnické osoby je místní příslušnost správního orgánu určena sídlem její organizační složky zřízené v České republice; po zrušení organizační složky je místní příslušnost určena posledním sídlem této organizační složky na území České republiky.“
23. Na základě tohoto pravidla lze určit, že příslušnost je dána místem sídla konkrétní právnické osoby. V případě žalobce je proto územní příslušnost dána ke Krajskému úřadu Jihomoravského kraje a v případě Svazku je územní příslušnost dána ke Krajskému úřadu kraje Vysočina. Je tedy zřejmé, že se jedná o případ, kdy je pro konkrétní věc více místně příslušných správních orgánů.
24. Na tyto situace pak dopadá § 11 odst. 2 správního řádu, který uvádí, že: „[j]e-li místně příslušných více správních orgánů a nedohodnou-li se jinak, provede řízení ten z nich, u něhož jako prvního byla podána žádost nebo který z moci úřední učinil úkon jako první. V ostatních případech nebo nelze-li podmínky místní příslušnosti určit, určí místní příslušnost usnesením nejbližše společně nadřízený správní orgán. Není-li takového orgánu, určí místní příslušnost usnesením ústřední správní úřad, do jehož působnosti rozhodovaná věc náleží.“
25. Soud uzavírá, že v této situaci správní orgány správně uplatnily pravidlo předstižení, tedy že řízení provedl ten správní orgán, u kterého byla jako u prvního podána žádost, tj. návrh Svazku na zaplacení členského příspěvku. Za tohoto stavu věci je nadbytečné žádat společně nadřízený správní orgán, neboť pravidla správního řádu pravidlo předstižení jednoznačně upravují.
26. S ohledem na vše shora uvedené soud vyhodnotil okruh námitek zaměřený na místní nepříslušnost jako nedůvodný.

V. Shrnutí a náklady řízení

27. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného, kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto, bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené

žalobní námitky uplatněné žalobcem nejsou důvodné. Z toho důvodu soud žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

28. Výroky o nákladech řízení mají oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se žalovanému náhrada nákladů řízení nepřiznává. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí soudem nebyla uložena žádná povinnost, v souvislosti s níž by jí náklady vznikly (§ 60 odst. 5 s. ř. s. *a contrario*).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 29. září 2021

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu